

Postmästaren i Hörby Christian Benedictsson var född i Landskrona år 1822 och var mjölnarson. Han blev postexpeditör 1841 och efterträdde 1854 Löven-gren som postmästare i Hörby, vilken befattning han kom att inneha i 34 år. Benedicttsson blev mest känd som författarinnans man, som skrev under pseudonymen Ernst Algren. Han hade tidigare varit gift med Matilda Beata Andersson år 1851 och hade med henne 5 barn. hon dog 1865 och 1871 in-gick Benedicttsson nytt äktenskap med Viktoria Maria Bruzelius som då var 21 år gammal. Hon var hans bästa väns dotter, och enligt vad man läsa mellan raderna voro de inte så intresserade någon utav parterna. Men Vik-torias fader var den påtryckande parten, kanske var det ekonomiska prob-lem som låg bakom. Hon öppnade så småningom en liten bokhandel på samma gång som hon försökte skriva enkla trevande berättelser om sina upplevelser i Hörby. Vilka vi i dag upplever som finstämda underbara skildringar från en gammal by med brytningstidens alla problem och motsättningar. Givetvis var hon väldigt djärv i sin kritik mot konservatismen som hon dagligen omgicks med. Hon hade ett kolosalt mod, som vågade vara så rak-ryggad både mot personliga bekanta i deras privatliv, som i sin tjänste-utövning. Problemen inom familjerna beskrevs av henne utan förbarmande och därför skaffade hon sig många fiender. Medan vi som lever i dag har en känsla av att delta i händelser, som hon skildrar för 100 år sedan. Läsaren har känslan att själv vara med i dessa så fint skildrade dramer:

I hennes äktenskap med postmästare Benedicttsson föddes deras enda barn dottern Hilma Margareta som föddes 1873. Han brukade liksom sina före-gångare, vid sidan om sin tjänst Jordbruk på nr 6 och 21 liggande i Råby-gatan.

Parets ekonomiska situation var inte lysande och Viktoria var nog inte typen för att bli en bondmora. Däremot hjälpte hon till med arbetet på postkontoret och där hon drev en liten bokaffär vid sidan om. Detta för att hon skulle ha möjlighet, att försöka tjäna pengar för att utbilda sig till artist, (konstnär) sedan till författare. I slutet av sitt författarskap inleddes ett förhållande med Litteraturkritikern Georg Brandes vilken liksom den ryske generalen Kulneff "älskade och slog ihjäl med samma varma själ." Med honom levde hon som i himlen och havet, precis som den mannens åsikt var om hennes författarskap, och blev utnyttjad till max. För att därefter när leken inte var rolig längre kritisera henne och visa rent förakt.

